

Razmišljajoči spis o prebrani pesmi

Sama sem si izbrala pesem Williama Shakespeara z naslovom Sonet številka 66. Od vseh prebranih treh pesmi mi je bil ta najbolj všeč. Shakespeare se mi zdi izjemen pesnik. Obožujem njegova dela, saj pri nekaterih pesmih in igrh izvedenci ne vedo kaj točno je hotel z njimi povedati. Na prvi pogled imajo le zvezo s tistim določenim trenutkom v igri, a potem se poglobiš v to in ugotoviš, da ima ena sama besedna zveza veliko globlji pomen.

V pesmi pesnik izrazi svoje občutje do modernega svete, kjer izginejo vse moralne vrednote. Že tu se opazi, da so se ljudje začeli zavedati, da naša družba razpada in da se krhajo temeljni odnosi do sočloveka. V pesmi izrazi svoje razočaranje nad ljudmi. Poezija je zame zelo pomembna, ker lahko v njej najdeš tudi košček sebe. Občutek imaš, kot da bi bil ptica, ki v daljni deželi sreča neko drugo ptico in ta ji pove da pozna njeno gnezdo. Poezija te lahko navdahne in te spravi pokonci pa čeprav za en sam dan.

Najhuje je, da so se vse Shakespeareove napovedi in strahovi uresničili. Ljudje iz dneva v dan postajamo bolj sebični in nesrečni. Ne bo nas pogubil meteor ali pa ozonske luknje, prej se bomo pogubili sami. Ne znamo več skrbeti za sočloveka in človeška družba razpada.

Med seboj pesnik združuje dve podobnosti. Zaslužnost se sprevrča v revščino in prazen nič v bleščeče vse. Vdanost se spreminja v goljufivost in čast v nečast. Vse kar je najlepše iznekaže zloba. Devištvo deklet je predano z umazanimi nameni in moč oslABLJENA z slabim vodstvom. Znanje je zvezano pod oblastjo, pamet tepe neumnost in poštenost izginja. Dobro se spreminja v zlo. Iz nebes skače v pekel. Naravnost pove, kaj so problemi družbe. Sam je že tako obupan, da celo pomisli na samomor.

V tej pesmi pisatelj jasno nakaže svojo spolno usmerjenost in poudari, da se ne bi splačalo živeti, če ne bi imel svojega ljubimca. To je edina stvar, ki preprečuje, da bi si pesnik vzel življenje.

Ljubezen mu pomaga. Zdi se mi ironično. Ljudje smo izumili ljubezen. Vse je v glavi. In je ena izmed redkih stvari, ki drži ta svet skupaj. Ob vseh grozotah, ki smo jih povzročili ljudje se pojavi žarek upanja. Nekaj nam bo pomagalo preživeti vse te grozote. V tej pesmi opazimo moč ljubezni.

Shakespeara je ohranila pri življenju in mu preprečila, da bi ob vsem tem trpljenju znorel. Bila je njegov navdih in življenjska energija. Spet nekemu drugemu človeku je povzročila bolečino in depresijo. Pa vendar je ob vsej tej moči ne moremo prijeti.

Optimist bi rekel, da je vse kar je lepega na tem svetu prav ljubezen. Pesimist bi dejal da nam bo prav to povzročilo pogubo. In realist se ne bi odločil ne za prvo ne za drugo. Ni dobro, ni slabo, ampak preprosto je.

Ljudje rabimo upanje in ljubezen je to kar nas ohranja pri življenju. Kot otroku se nam zasvetijo oči, ko slišimo tiste čarobne besede, da te ima nekdo rad. Moralne vrednote izginjajo, a ljubezen nam bo pomagala čez vse ovire.